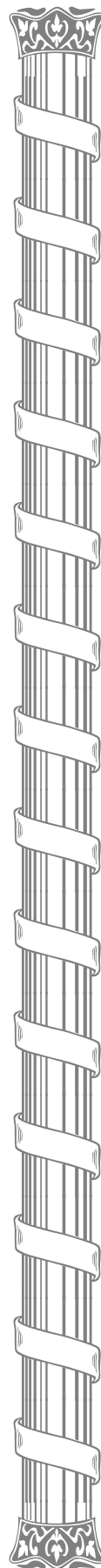

כי אני הכבדתי (בא)

לז ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה פשימאות אלה
 רגלי הנברים לבד מטף: **לח** וגם יערב רב עליה אתם
 וצאן ובקר מקנה כבד מאד: **טל** ויאפו את הפצק אשר
 הוציאו ממערים ענת מצות פי לא חמץ פי גרשו
 ממערים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם:
מ ומושב בני ישראל אשר ישבו במערים שלשים שנה
 וארבע מאות שנה: **מא** ויהי מקץ שלשים שנה וארבע
 מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
 מארץ מצרים: **מב** ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם
 מארץ מצרים הוא הילה הוה ליהוה שמרים לכל בני
 ישראל לדרתם: **מג** ויאמר יהוה אל משה ואהרן
 זאת חקת הפסח כלבונקר לא יאכל בו: **מד** וכל עבד
 איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: **מה** תושב
 ושכיר לא יאכל בו: **מו** בבית אחד יאכל לא תוציא
 מנה בית מנה פשר הוצה ועצם לא תשפרו בו:
מז כל עדרת ישראל יעשו אתו: **מח** וכי יגור אתך גר
 ועשה פסח ליהוה המול לו כלזכר ואז יקרב לעשתו
 והיה פאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: **מט** תורה

תורה קדומה

אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: **נ** ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן בן עשו:
ס **נא** ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני
ישראל מארץ מצרים על עבאֵתם:

